

Mi történt velünk?

Mi történt veletek? Mi tetszett a legjobban? Merre jártatok? Ezekkel és ezekhez hasonló kérdésekkel árasztottak el minket a szülők, nagyszülők, testvérek és tanárok, amint hazaértünk. Azt hiszem a legjobb lesz, ha egyben leírom az egészet majd reménykedem benne, hogy mindenki megkapja a maga kérdésére a választ.

Miután mindenki megérkezett az iskola elé hajnalban, bepakoltuk a csomagokat a buszba majd felszálltunk és kezdetét vette az utazás. Juhúúú! Az oda útról nem tudok nyilatkozni hiszen végig aludtam az egészet mivel előző este nem sokat aludtam, de ezt inkább nem részletezném.

Első utunk Nagyváradra vezetett természetesen miután sikeresen átkeltünk a határon. Tehát amint beszívtuk az első lélegzetek a román levegőből megismerkedtünk az idegen vezetőnkkel. Meglátogattuk az itt található római katolikus székesegyházat, ahol egy hölgy bevezetett minket a templom múzeumába és elmesélte az ottani tárgyak történetét. A legizgalmasabb (és amire szemlátomást a legbüszkébb is volt a házigazdánk) a Szent László hermájának a története. Az ereklye mai helye egyébként Győrben van viszont a nagyváradiaknak is maradt egy kis darab belőle, ezt láthattuk. Ezek után megnéztünk még egy két érdekes dolgot a városban többek között a Köröst és egy-két templomot. Majd visszavonultunk egy parkba, ahol csapatokra oszolva játszottunk szerep játékot egy papír alapján, amelyet meg kellett oldanunk. Természetesen a mi csapatunk győzött.

Miután ezeken a helyeken végeztünk elbuszoztunk Királyhágóra, ahol mindenki kedvére szelfizhetett. Valamint elkölthettük az első lejeinket. Nagyon szép hely volt.

Következő utunk Bánfihunyadra vezetett. Itt meglátogattunk egy református templomot, ami elképesztően régi volt. Bevallom kicsit félttem is, hogy bármelyik pillanatban ránk szakadhat, de nem így történt. Ebben az épületben a lelkész, akivel ott találkoztunk mesélt pár dologról, például az ígéről és arról, hogy ők hogyan őrzik a magyarságukat. Több kérdést is fel tett sajnos senki sem tudott válaszolni.

Ezen a napon az utolsó helyen állt meg a buszunk méghozzá a szállásunkon. Azt hiszem mindnyájan régóta vártuk ezt a percet. Miután elhelyezkedtünk kimentünk a parkba, ahol az évfolyam $\frac{3}{4}$ -e hányingert kapott az egyik pörgő-forgó játéktól. „Este lett és reggel: második nap”

Amint megreggeliztünk célba vettük Parajdot. Pontosabban az itt található sóbányát. Egy kis busszal leszállítottak bennünket a „Föld mélyébe”. Viszont ezek után még lépcsőztünk is egy keveset minek utána betoppantunk egy hatalmas csarnokféleségbe, lehetett bent egy csomó dolgot csinálni (természetesen) vásárolni, kaland parkban játszani és imádkozni (mármint volt egy templom is szóval ott). Mihelyt a barlangban végeztünk elindultunk Korondra korongozni. Kipróbáltuk az agyagozást. Szerintem nem mondható egyszerűnek persze, aki rutinos, mint a gelencsér bácsi, annak könnyű.

A második napra az utolsó megnézendő helyünk Farkaslaka volt. Tamási Áron, író sírját csodálhattuk meg. Vince is készült egy kisebb beszámolóval, A fent megnevezett író írta az „Ábel a rengetegben” című könyvet, amely tudomásom szerint a Hargitán játszódik. Nem csodálkozom azon, hogy egy ilyen helyen játszódik a mű, hisz a táj gyönyörű az Alföldhöz szokott szemeimnek. Ez azt hiszem kissé morbidként fog hangzani viszont jó lehet ha az embert itt temetik. Nekem olyan hatást keltett mintha a hegyek „vigyáznának” Tamásira.

A szállásunk elfoglalása előtt megvacsoráztunk s egy számomra roppant helyes annyira házias, falusias és édes étterem volt, amely egy tájházra hasonlított leginkább és ahol az egyik legklasszabb házi barack lekvárt kaptuk a palacsintánkba. A helyünk elfoglalását követően számháborúztunk. Az éjszakát a társaság nagy része aludva töltötte így kedvtelve vágtunk neki a harmadik napnak.

Reggeli után talán az utazás egyik leghosszabb buszútját ültük végig mire elérkeztünk Pusztinába. Ez a város nagyrészt magyar lakta terület. Ami érdekesség, hogy ez a település a Trianoni békeszerződés előtt is Romániához tartozott. Egyébként itt megismerkedtünk 1-2 helyivel, akik magyar foglalkozásokat tartanak a gyerekeknek, tanultunk 2 népdalt és még táncoltunk egyet. Nagyon szimpatikus volt, hogy az itt élőknek mekkora munkájába telik, hogy megőrizhessék a magyarságukat ilyen távol is az országtól. Következőnek Gyimesbükkre mentünk az 1000 éves határhoz, ahol megnézhattuk a felújított bakterházat. Elmondhatom, hogy micsoda szép nagy országunk volt. A szállásunkhoz vissza menve előbb

még bementünk Csíksomlyóra. Erre a napra csak ennyi program fért bele, hisz sokat kellett utaznunk.

Elérkeztünk az utolsó napunkhoz miután mindenki összekészülődött, elpakolta minden csomagját ellátogattunk Kolozsvárra. Először Mátyás király szülőházát néztük meg. Ezután a Szent Mihály templomot látogattuk meg, amely gótikus stílusban épült, nekem az összes templom közül, amiket megnéztünk ez tetszett a legjobban, bár egy kicsit úgy nézett ki, mintha nem lenne teljesen kész, mert a falak szürkék voltak. Legvégül még kaptunk egy órát, még megnézhattunk 1-2 dolgot a városban vagy megvehattuk az utolsó szuvenírjeinket.

Szerintem összességében nagyon jól telt az utazás. Örülök, neki, hogy elmehettünk. Szerencsésen hazaérkeztünk. Viszont másnap sajnos ismét iskolába kellett mennünk.

Takács Anna
7.b-s tanuló